

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila ve věci

žalobce: J. K., narozený X,
t. č. Věznice Rýnovice, P. O. Box 14, 466 21 Rýnovice,
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Janečkem,
sídlem Cyrila Boudy 1444, 272 01 Kladno

proti
žalované: Vězeňská služba České republiky, IČ 00212423
sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 9. 6. 2025, č. j. VS-81714-6/ČJ-2025-800132, a ze dne 19. 6. 2025, č. j. VS-81714-7/ČJ-2025-800132,

a o žalobě na ochranu před nezákonnými zásahy žalované spočívajícími 1) ve vyřazení žalobce z výkonu práce, 2) v nařízení návštěv osob s dělicí přepážkou, 3) v evidenci informace o kázeňském trestu a rozhodnutí ve Vězeňském informačním systému po jeho zrušení, 4) v zařazení žalobce do oddělení s vysokým stupněm zabezpečení,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutím žalované ze dne 9. 6. 2025, č. j. VS-81714-6/ČJ-2025-800132, a ze dne 19. 6. 2025, č. j. VS-81714-7/ČJ-2025-800132, se odmítá.
- II. Žaloba na ochranu před nezákonným zákonem se v části směřující vůči tvrzeným zásahům spočívajícím ve vyřazení žalobce z výkonu práce, v evidenci informace o kázeňském trestu a rozhodnutí ve Vězeňském informačním systému po jeho zrušení, a v zařazení žalobce do oddělení s vysokým stupněm zabezpečení, odmítá.

- III. Zásah žalované spočívající v nařízení návštěv osob s dělicí přepážkou byl nezákonný.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Ustanovenému zástupci žalobce advokátovi Mgr. Petru Janečkovi se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 33 965 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení výše označeného rozhodnutí žalované ze dne 9. 6. 2025, kterým mu žalovaná uložila nepodmíněný kázeňský trest. Ten spočíval v celodenním umístění žalobce do uzavřeného oddílu na 20 dnů. Současně žalobce brojil žalobou proti rozhodnutí o stížnosti, kterou podal proti výše označenému rozhodnutí o uložení kázeňského trestu. Tu žalovaná zamítla výše označeným rozhodnutím ze dne 19. 6. 2025. Zároveň se pak v žalobě objevovaly prvky žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu. V této části se totiž žalobce domáhal ochrany proti výše specifikovaným tvrzeným zásahům.
2. Žalovaná přípisem ze dne 16. 10. 2025 sdělila soudu, že dne 14. 10. 2025 ředitel Vazební věznice Praha Ruzyně v rámci přezkumného řízení změnil výše označené rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2025, kterým byla stížnost žalobce zamítnuta, a to tak, že stížnosti žalobce vyhověl a kázeňský trest uložený žalobci rozhodnutím ze dne 9. 6. 2025 zrušil. Soud následně přípisem ze dne 20. 10. 2025, č. j. 11 A 78/2025-54, vyzval žalobce ke sdělení, zda i za takto nastalé situace na podané žalobě trvá či zda ji bere zpět. Soud totiž v rámci formování svého předběžného právního názoru dospěl k závěru, že by měl žalobu proti rozhodnutí odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), jelikož nastal neodstranitelný nedostatek podmínky řízení. Ten spočívá v odpadnutí předmětu řízení, jelikož rozhodnutí o uložení kázeňského trestu, resp. kázeňský trest byl zrušen. Žalobce k tomuto přípisu odpověděl, že na žalobě trvá, načež zaslal upřesnění žaloby, které v sobě nese již pouze prvky žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu.

Vyjádření účastníků

Žalobní argumentace

3. Jak soud uvedl výše, žalobce v části žaloby brojil proti výše nadepsaným rozhodnutím. Tuto část nejprve uvedl popisem skutkových okolností, následně přešel k formulování samotných žalobních námitek. Žalobcovy námitky směřovaly zejména na nesoulad skutkového stavu uvedeného ve spisu se skutečností, a domnělá pochybení žalované a jejích zaměstnanců při řešení žalobcova případu a ukládání kázeňského trestu.
4. Z další části žaloby, a především pak z jejího upřesnění ze dne 12. 11. 2025, plyne stran tvrzených nezákonných zásahů ve smyslu § 82 s. ř. s. následující. Žalobce brojil proti 1) svému vyřazení z výkonu práce, 2) znemožnění návštěv osob blízkých ve standardních podmínkách, tj. bez dělicí přepážky, 3) vedení jeho kázeňského přestupku ve Vězeňském informačním systému a 4) jeho zařazení do oddělení s vysokým stupněm v rámci umístění ve věznici s ostrahou. Žalobce dále uvedl, že zrušením kázeňského trestu došlo k jeho uspokojení pouze částečně. K ukončení nezákonných zásahů do jeho práv tak

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

nedošlo. Má za to, že žalovaná zastírá, že uvedené zásahy jsou zdůvodněny pouze nezákonným rozhodnutím o kázeňském přestupku, potažmo nálezem SIM karty, přičemž je názoru, že žádné protiprávní jednání žalobce nebylo nikdy prokázáno.

5. Žalobcovy námitky dále směřují rovněž ke způsobu jeho vyřazení z výkonu práce. Zde namítl, že k rozhodnutí mělo dle žalované dojít na základě návrhu komise, který však nedoložila. I kdyby pak takový návrh existoval, lze vyřazení žalobce z výkonu těžko zdůvodnit v situaci, když si do té doby plnil všechny své pracovní povinnosti svědomitě, nikdy u něj nebylo shledáno ani žádné zneužití volnějšího režimu na pracovišti, a ničím tedy nezavdal příčinu k tomu, aby byl z výkonu práce vyřazen.
6. Stejně protiprávně pak dle žalobce postupovala žalovaná i při zdůvodnění přeřazení žalobce do oddělení s vysokým stupněm zabezpečení. I zde je dle žalobce jedinou skutkovou okolností, na které je rozhodnutí o umístění do oddělení ve věznici s ostrahou postaveno, „mimořádně hrubé kázeňské selhání, kdy byla u odsouzeného v jeho osobní skřínce nalezena SIM karta“. Tento postup má dle žalobce zásadní vliv na jeho další režim. Dostal se totiž do přísnějšího režimu výkonu trestu odnětí svobody („VTOS“). Nic na tom dle žalobce nezměnil ani fakt, že sama žalovaná svá předchozí nezákonná rozhodnutí o kázeňském přestupku přehodnotila rozhodnutím ze dne 14. 10. 2025.
7. Navrhl, aby soud deklaroval, že výše vymezené zásahy žalované jsou nezákonné. Současně navrhl, aby soud zakázal žalované v takto vymezených zásazích pokračovat.

Vyjádření žalované

8. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že žalobcova argumentace stran „podstrčené“ SIM karty je účelová, neboť téměř 90 % odsouzených, u kterých je v držení nalezena nepovolná věc, namítá, že nalezená nepovolená věc není jejich, že jim jí někdo podstrčil s cílem je poškodit, aniž by tato svá tvrzení, stejně jako žalobce, podložili ověřitelnými důkazy. Stejně tak je dle žalované irelevantní, na základě jakého podnětu byla kontrola provedena. Kontrola cel, se znalostí možných způsobů úschovy nepovolených předmětů odsouzenými, je totiž dle žalované každodenní činností příslušníků VS ČR. Podstatný je výsledek kontroly, tedy nalezení SIM karty, a dále skutečnost, že SIM karta byla nalezena v osobní skřínce žalobce, za jejíž obsah je žalobce odpovědný. K námitce konfliktu se dvěma odsouzenými, kteří by mohli být zapojeni do podstrčení SIM karty, uvedla žalovaná, že se nezakládá na pravdě. Žalobce dle ní totiž jména těchto odsouzených nesdělil a ani nejsou v žádném záznamu. Stran námitky neověření, komu náleží dotčená SIM karta, žalovaná uvedla, že nalezenou SIM kartu vložili pracovníci žalované do telefonu, po jeho zapnutí však bylo zapotřebí vložit PIN kód, který však nebyl znám, a proto nebylo možné zjistit jakékoliv identifikační údaje o možné vlastníkovi SIM karty. Byla však prokázána její funkčnost. Poté byla žalovanou zlikvidována. Navrhovanou kontrolu kamerového záznamu za delší časové období nelze z technických důvodů provést, a to vzhledem k časovému omezení kamerových záznamů, ale i s ohledem na skutečnost, že kamerové záznamy zachycují prostor před jednotlivými celami a nikoli uvnitř cel. Kontrolou kamerového záznamu, provedenou před uložením kázeňského trestu, pak nebyla zjištěna žádná osoba, která by do cely č. 16, kde byl žalobce ubytován, vstoupila. K vyřazení žalobce z výkonu práce uvedla, že tak učinila v souladu s příslušnou právní úpravou. Žalobce byl z bezpečnostních důvodů dnem 30. 4. 2025, resp. 7. 5. 2025, z výše uvedeného pracoviště vyřazen, a to na základě návrhu odborné komise ze dne 30. 4. 2025, schválené ředitelem

vazební věznice. Z bezpečnostních důvodů rovněž ředitel vazební věznice schválil návrh na realizaci návštěv žalobce s dělicí přepážkou, a to po dobu 6 měsíců.

9. Ve vyjádření k upřesnění žaloby žalovaná v první řadě poukázala na to, že žalobce nyní vykonává trest ve Věznici Vinařice. Je tak zcela mimo pravomoc ředitele a dalších příslušníků a zaměstnanců Vazební věznice Praha Ruzyně, a žalobcem tvrzené nezákonné zásahy již nemůže žalovaná žádným způsobem ovlivnit. K tvrzenému zásahu 1) uvedla, že dle sdělení Věznice Vinařice není žalobce v současné době zaměstnán, neboť vzhledem k délce jeho trestu odnětí svobody jej z bezpečnostních důvodů nelze zaměstnat na venkovním pracovišti a na vnitřních pracovištích není žádné volné pracovní místo. K tvrzenému zásahu 2) uvedla, že dle informace Věznice Vinařice byla dnem 26. 9. 2025 ředitelkou Věznice Vinařice dělicí přepážka při návštěvách žalobce zrušena. K tvrzenému zásahu 3) uvedla, že vězeňský informační systém („VIS“) slouží výhradně pro vnitřní potřeby Vězeňské služby ČR, s tím, že zřízení a vedení VIS není stanoveno žádným obecně závazným předpisem. Přístup do tohoto systému mají pouze příslušníci a zaměstnanci na určených pracovních a služebních pozicích, systém tak není volně přístupný. Ve VIS se zaznamenává celý průběh výkonu vazby a výkonu trestu odnětí svobody, tak, aby určení příslušníci a zaměstnanci měli přístup k informacím o všech událostech, týkajících se vězněných osob. Z uvedeného důvodu žádné záznamy ve VIS nelze „vymazat“. V obdobných případech je ve VIS proveden záznam o zrušení kázeňského trestu, což se dle informace Věznice Vinařice stalo i v projednávaném případě. K tvrzenému zásahu 4) uvedla, že rozhodnutí o umístění žalobce do oddělení s vysokým stupněm zabezpečení nemá s kázeňským řízením žádnou souvislost. Samotný kázeňský trest dle žalované není zákonným důvodem pro umístění žalobce do takového oddělení. Důvodem pro umístění žalobce do takového oddělení je v tomto případě rozsudek, kterým byl žalobci uložen další trest odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců. Po doručení tohoto rozsudku, zejména pak s ohledem na celkovou délku trestu, bylo v souladu s ustanovením § 12a a § 12b zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody („ZVTOS“), provedeno aktuální posouzení míry změny úrovně vnějších a vnitřních rizik, a následně v souladu s ustanovením § 11a vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se provádí řád výkonu trestu odnětí svobody („vyhláška“), a ředitel Vazební věznice Praha Ruzyně rozhodl o umístění žalobce do oddělení s vysokým stupněm zabezpečení. Proti tomuto rozhodnutí pak měl žalobce možnost podat návrh na umístění do oddělení s nižším stupněm zabezpečení, avšak neučinil tak.

Jednání soudu

10. Ústní jednání vedl soud na žalobcovu žádost jednání prostřednictvím videokonference s věznicí Rýnovice, ve které se nacházel žalobce. Soudem ustanovený zástupce žalobce osoba pověřená k zastupování žalované byli při jednání přítomni v jednací síni Městského soudu v Praze.
11. Zástupce žalobce u jednání uvedl, že žalobce setrvává na podané žalobě, odkázal na dosavadní písemná vyjádření a uvedl, že žalobce je i ve věznici Rýnovice stále zařazen v oddělení s vysokým stupněm zabezpečení a nadále není pracovně zařazen.
12. Žalovaná odkázala na písemná vyjádření a navrhla, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. Zdůraznila, že žalovaná musí v případě uložení kázeňského trestu rychle reagovat, a to i při uložení souvisejících opatření jako je vyřazení z práce a omezení návštěv. Poukázala na časovou osu událostí, ze které vyplývá, že umístění žalobce do oddělení s vysokým stupněm

zabezpečení nemělo s uloženým kázeňským trestem žádnou souvislost, neboť přerážen byl to, že by ,u byl kázeňský trest uložen. Žalobci byl nepodmíněný trest prodloužen až do roku 2036 a s tím se zvyšují rizika nejen útěku, ale i psychických vlivů tohoto trestu. Vysoký stupeň proto předpokládá určitou změnu zabezpečení a zajištění. Informace z VIS jsou výslovně zákonem z informační povinnosti vyjmuty. Navíc z VIS nelze provádět výmazy, pouze se napíše, že trest byl zrušen, což se ve věci žalobce stalo.

13. Žalobce sám uvedl, že poté, co mu bylo doručeno rozhodnutí o přerázení do oddělení s vysokým stupněm zabezpečení, napsal odvolání, které, ačkoli ho poslal poštou, není nikde evidováno. Podal i žádost o přerázení do jiné věznice, ani to není evidováno. Také se vyjádřil k okolnostem okolo nálezů SIM karty a jeho provinění, a to shodně jako v podané žalobě a jejím doplnění, přičemž znovu zdůraznil, že nikdy neměl žádné kázeňské problémy. Uvedl, že kontrola byla provedena na udání, kartu našli, telefon ne. Následně byl 16 dnů na samotce. Vytkl žalované, že karta byla zničena bez analýzy. K omezení návštěv zdůraznil, že dceru dlouho neviděl, protože nechtěla jít za sklo. Navíc do Vinařic nemohla jít kvůli nemocem. Rýnovice jsou lepší, protože je tam čisto. Nesouhlasí ani s tím, že trest, který mu byl uložen neoprávněně, má stále evidovaný ve spisech. Nechápe, proč tam je, když bylo uložen neprávem. Proto požaduje jeho vymazání. Vyřazení z pracoviště uvedl, že vždy pracoval na rámeč a práci potřebuje, aby ten dlouhý trest zvládl. I to by měla žalovaná napravit. K dotazu ustanoveného zástupce uvedl, že ve výkonu trestu pracoval jako kuchař, a před nástupem obchodoval se zemědělskými komoditami. Odsouzen byl za podvod a zpronevěru.
14. Žalovaná ve věci nevedla správní spis ve smyslu § 17 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Proto soud provedl na jednání důkaz listinami, které žalobce a žalovaná předložili (rozsudek NSS z 23. 10. 2023, čj. 10 As 326/2022-88, č. 4563/2024 Sb. NSS, bod 25 a judikatura tam citovaná). Z nich zjistil následující skutečnosti.
15. Žalobci byl uložen nepodmíněný kázeňský trest – celodenní umístění do uzavřeného oddílu na 20 dnů z důvodu nálezů SIM karty u žalobce (*rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 9. 6. 2025*). Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí stížnost (*stížnost žalobce ze dne 11. 6. 2025*), kterou zamítla žalovaná dne 19. 6. 2025 (*rozhodnutí o stížnosti ze dne 19. 6. 2025*). Kázeňský trest byl následně zrušen (*rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2025, č.j.: VS-817-8/ČJ-2025-800132*). Žalobce však poukázal na to, že tímto rozhodnutím nedošlo k ukončení nezákonných zásahů žalované do práv žalobce, neboť žalobce byl vyřazen z výkonu práce (*rozhodnutí ředitele vazební věznice ze dne 30. 4. 2025*), byly mu znemožněny návštěvy osob blízkých ve standardním režimu (*rozhodnutí ředitele vazební věznice ze dne 4. 4. 2025*), trvá evidence zrušeného kázeňského přestupku v systému VIS (*screenshoty stránek VIS – screenshot části záznamu o průběhu výkonu trestu a zrušení kázeňského trestu VIS*) a žalobce byl přerážen do oddělení s vysokým stupněm v rámci umístění ve věznici s ostrahou (*rozhodnutí žalované o umístění žalobce do oddělení s vysokým stupněm zabezpečení ze dne 18. 7. 2025, č.j. VS-18221-ČJ-2022-800140-VD*). Z předložených listin soud dále zjistil, že dělicí přepážka při návštěvách žalobce byla zrušena (*screenshot stránky VIS – zrušení přepážky k 26. 9. 2025*).
16. Soud dále provedl důkaz sděleními Vězeňské služby a státních zastupitelství, ze kterých je patrné, že žalobce nepodal v období od března 2025 ke státnímu zastupitelství žádost o dozor podle § 16a odst. 5 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, a žádost o přezkoumání způsobu vyřízení tohoto podání podle § 16a odst. 7 téhož zákona. Soud provedl také důkaz

listinou předloženou žalovanou u jednání (*časová osa událostí spojených s kázeňským trestem žalobce*).

Posouzení věci soudem

17. Žaloba byla podána včas osobou k tomu oprávněnou.

I. K žalobě proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu a rozhodnutí o stížnosti

18. Městský soud v Praze uvážil o podaném návrhu následovně. V první řadě musí soud poukázat na procesní vývoj, který musel vzít na zřetel. Tím má na mysli změnu rozhodnutí o stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu. Tato změna spočívala v tom, že stížnosti žalobce bylo vyhověno a kázeňský trest uložený rozhodnutím ze dne 9. 6. 2025, byl zrušen.
19. Podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*
20. Soud při posuzování nynější věci vycházel z toho, že *po celou dobu řízení musí existovat předmět řízení, [...] okamžikem zrušení přezkoumávaného správního aktu odpadá předmět řízení a nastává neodstranitelný nedostatek podmínky řízení. Ačkoliv soud rozhoduje zpravidla o těchto typech návrhů podle skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného správního aktu, musí tento správní akt existovat po celou dobu soudního řízení.* (KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-12-18]. ASPI_ID KO150_2002CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.).
21. Vydáním rozhodnutí o zrušení kázeňského trestu došlo dle soudu k neodstranitelnému nedostatku podmínky řízení spočívajícím v odpadnutí předmětu řízení. Žalobcem napadená rozhodnutí byla totiž zrušena, resp. změněna. Soud proto žalobu v této části odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

II. K zásahové žalobě obecně

22. Ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může správní soud poskytnout tehdy, jsou-li kumulativně splněny podmínky, aby žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li, byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2008, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS).
23. Dle § 85 s. ř. s. *žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.*
24. Dle § 87 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.* Dle § 87 odst. 2 s. ř. s. *soud rozsudkem*

určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo brozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Šlo-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, uloží soud tento zákaz nebo příkaz správnímu orgánu nebo obci, která takový sbor řídí nebo které je takový sbor podřízen. Dle § 87 odst. 3 s. ř. s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

25. Při projednávání žaloby má soud postupovat dle následujícího algoritmu. V prvé řadě je nutné ozřejmit si, jaké jednání veřejné správy označuje žalobce za nezákonný zásah. V případě, kdy je žaloba nejasná, musí soud žalobce přimět k natolik jednoznačnému a konkrétnímu popisu jednání, aby bylo možné dále zkoumat, zda, kdy a za jakých okolností se takovéto jednání odehrálo. Případně pak zda, kdy a jak se odehrály další skutečnosti rozhodné pro posouzení včasnosti žaloby. V případě, kdy je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, soud nepřistupuje k dalším krokům. Neodmítne-li soud žalobu z uvedených důvodů, musí zvážit přípustnost žaloby dle § 85 s. ř. s. U deklaratorní žaloby přitom nezkoumá, zda se žalobce ochrany před zásahem či jiné formy nápravy mohl domáhat jinými právními prostředky, a pokud ano, zda tak učinil. Naopak u záporní žaloby takové zkoumání provést musí. Pakliže soud zjistí, že takovéto prostředky byly k dispozici a žalobce jich nevyužil, ačkoliv měl, soud žalobu odmítne dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 85 s. ř. s. Pokud soud neodmítne žalobu z výše uvedených důvodů, věnuje se zkoumání včasnosti žaloby. Opožděnou žalobu soud odmítne dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Pokud soud žalobu neodmítne z důvodů výše uvedených či z důvodů dle § 37 odst. 5 či § 46 odst. 1 s. ř. s., soud žalobu věcně projedná a rozhodne o ní rozsudkem (KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-12-18]. ASPI_ID KO150_2002CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.).

26. S ohledem na výše uvedené městský soud uvažil o podané žalobě následovně.

III. K tvrzeným zásahům 1) a 4)

27. Při přezkoumání tvrzených zásahů vycházel soud ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.). Při jednání dne 3. 3. 2026 soud zjistil, že žalobce je stále vyřazen z výkonu práce a nadále je zařazen do oddělení s vysokým stupněm zabezpečení.

28. Soud má v souladu s právním názorem žalobce za to, že popsané jednání žalobce lze označit za zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., jelikož jde o zásah (v užším smyslu), kterým mohlo být zasaženo do práv žalobce a zároveň je splněna negativní podmínka, že se v nyní řešené věci nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. Pro bližší odůvodnění soud odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2021, č. j. 1 As 438/2020-27, který za obdobné situace shledal, že namítané „jednání“ může být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Stran vyřazení odsouzeného z práce NSS zároveň ve stejném rozsudku shledal, že zákon (ZVTOS – pozn. městského soudu) neupravuje vyřazování odsouzených z práce, vyřazení je totiž faktickým důsledkem přemístění do jiné věznice.

29. Soud se zároveň ztotožnil se žalobcem v tom, že se jedná o zásah trvalý. Pro to, aby soud postupoval v projednávání žaloby v této části dále, musel posoudit splnění podmínky dle § 85 s. ř. s. Ta však v nyní řešené věci ve vztahu k zásahům 1) a 4) splněna není. Soud totiž musí upozornit na to, že dozor nad dodržováním právních předpisů ve věznicích primárně

vykonává státní zastupitelství [§ 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „zákon o státním zastupitelství“)], na které se odsouzený může obrátit se žádostí o dozor podle § 16a odst. 5 zákona o státním zastupitelství. Má-li tedy žalobce za to, že žalovaná či její zaměstnanci porušují v souvislosti s jeho výkonem trestu odnětí svobody právní předpisy, pak se žalobce může obrátit na příslušné státní zastupitelství, které je povinno v případě porušení právních předpisů přijmout opatření ke zjednání nápravy. O přezkoumání způsobu vyřízení takové žádosti žalobce by mohl požádat nejbližší vyšší státní zastupitelství (§ 16a odst. 7 zákona o státním zastupitelství). Až pokud by žalobce se žádostmi neuspěl (tedy až poté, co by ve smyslu § 85 s. ř. s. vyčerpal dostupné prostředky ochrany), mohl by se domáhat ochrany proti konkrétnímu (již realizovanému) postupu žalované před správním soudem (k tomu např. rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2021, č. j. 10 As 350/2020-36). Ze „spisu“, sdělení žalované a oslovených státních zastupitelství se však v nyní projednávané věci podává, že žalobce nevyužil možnosti obrátit se s žádostí o dozor podle § 16a odst. 5 zákona o státním zastupitelství. Ani sám žalobce podání žádosti netvrdí. Za takové situace musí soud konstatovat, že žaloba v části zásahů 1) a 4) není přípustná. Soud proto žalobu v této části odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 85 s. ř. s.

IV. K tvrzenému zásahu 3)

30. Soud neshledal, že by evidenci informace o kázeňském trestu a rozhodnutí ve Vězeňském informačním systému po jeho zrušení bylo možné označit za zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Ztotožnil se totiž s tvrzením žalované, že Vězeňský informační systém slouží pouze pro potřeby Vězeňské služby. Do sféry žalobce tak nemohlo být zasaženo. Zvláště pak za situace, kdy byl ve VIS proveden záznam o zrušení kázeňského trestu, což žalovaná doložila snímkem obrazovky příslušné části VIS. Soud dále konstatuje, že neshledal, že by měla evidence informace o kázeňském trestu a rozhodnutí ve Vězeňském informačním systému po jeho zrušení jakýkoliv vliv na výkon trestu žalobce, on sám to ostatně ani dostatečně konkrétně netvrdil, když zůstal v rovině obecných tvrzení.
31. Soud proto žalobu v této části rovněž odmítl, a to dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. z důvodu chybějící podmínky řízení spočívající v přípustitelném tvrzení nezákonného zásahu.

V. K tvrzenému zásahu 2)

32. Při přezkoumání tvrzeného zásahu, který spočíval dle žalobce v nařízení návštěv osob s dělicí přepážkou, vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 s. ř. s.). Soud totiž shledal tvrzený zásah zásahem, jenž byl v minulosti ukončen, nesouhlasí tak s právním názorem žalobce, že se jedná o trvající zásah.
33. Dle sdělení žalované došlo ke zrušení návštěv s dělicí přepážkou ke dni 26. 9. 2025. Pokud jde o klasifikaci popsaného zásahu, ta je otázkou právní, kdy soud není vázán tím, zda žalobce na jím vymezený zásah nahlíží například jako na trvající, či ukončený. To znamená, že dokud zásah trvá, nemůže žalobce požadovat vydání určovacího výroku, že zásah byl nezákonný. A naproti tomu, došlo-li k ukončení zásahu, nelze se domáhat toho, aby soud zakázal žalovanému správnímu orgánu pokračovat v porušování žalobcova práva (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 5. 2014, č. j. 1 Afs 60/2014-48, odst. 22, ze dne 23. 8. 2017, č. j. 3 As 67/2017-29, odst. 10, ze dne 30. 7. 2020, č. j. 9 As 159/2020-60, odst. 38–41, ze dne 9. 11. 2020, č. j. 2 As 116/2017-94, odst. 38, či ze dne 18. 2. 2021, č. j. 9 As 298/2020-16, odst. 11–13).

34. Tvrzeňý zásah dle soudu může být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., a to s ohledem na bod 6 rozsudku NSS ze dne 9. 1. 2023, č. j. 5 As 159/2021-45. Městský soud má za to, že je možné závěr v něm obsažený použít i na nyní projednávanou věc, jelikož se dotčená část rozsudku NSS věnovala taktéž komunikaci odsouzeného s blízkými osobami, resp. jeho možností návštěv. Městský soud proto shledal, že pokud by měl žalobcem tvrzený zásah spočívat v neumožnění komunikace žalobce s blízkými osobami z důvodu možnosti návštěv pouze s dělicí přepážkou, což dle žalobce zasahuje do jeho práva přijímat návštěvy dle § 19 ZVTOS, nelze dospět k závěru, že se nemůže jednat o zásah správního orgánu, resp. takový závěr není zjevný ani nepochybný, a neměl by tedy vést k odmítnutí žaloby. Čtvrtá z podmínek dle § 82 s. ř. s. označených výše je tak splněna.
35. Pro pořádek soud uvádí, že nepřikročil k ověření, zda žalobce podal opravný prostředek ve smyslu § 85 s. ř. s. Soud totiž, jak je výše uvedeno, neshledal zásah za trvající. Žalobce proto zmíněný opravný prostředek nemusel podávat a soud nemusel kontrolovat jeho využití.
36. Žaloba je včasná. Žalobce ji podal v rámci subjektivní i objektivní lhůty dle § 82 odst. 1 s. ř. s.
37. Soud má dále za to, že jsou splněny taktéž podmínky první, druhá a pátá, uvedené výše. Zásahem byl totiž žalobce přímo zasažen na svých právech, přičemž zásah míří přímo na žalobce.
38. Zbývá tedy posoudit splnění podmínky třetí – nezákonnost zásahu.
39. Soud musí stran posouzení zákonnosti zásahu nejprve připomenout, že výkon trestu odnětí svobody s sebou nese diskomfort a možné omezení osobní svobody a práva na ochranu soukromého a rodinného života (např. náleží Ústavního soudu ze dne 10. 9. 2008, sp. zn. II. ÚS 1749/08). Právě na právo na rodinný život směřuje žalobcovo tvrzení a jím uplatněná argumentace. Je v něm totiž obsažena možnost setkávat se s osobou blízkou. To dle žalobce nebylo možné pro režim návštěv „s přepážkou“. Městský soud musí zdůraznit to, co zdůraznil již Ústavní soud ve výše označeném nálezu. Tím je premisa, že právo na ochranu soukromého a rodinného života má nepochybně zcela jiný rozsah u osoby na své svobodě neomezené než u osoby, která byla na osobní svobodě omezena. Za podmínky souladnosti uloženého trestu odnětí svobody s ústavním pořádkem však v důsledku toho vzniklé omezení soukromého a rodinného života z povahy věci zásadně nepředstavuje porušení ústavního pořádku.
40. Soud se následně zabýval odůvodněním vytýkaného opatření. V něm stojí: „Na základě nálezu sim karty v osobních věcech v přidělené skřínce na celé č. 16 oddíl PČ ze dne 26. 3. 2025 navrhuji ods. K. v souladu s ustanovením § 19 odst. 6 zákona č. 169/1999 S., o výkonu trestu odnětí svobody, realizovat z bezpečnostních důvodů následující návštěvy s dělicí přepážkou po dobu 6 měsíců tj. do 04. 10. 2025.“. Dle soudu je tak zcela evidentní, že důvodem pro dotčení opatření byl náleží SIM karty v cele žalobce. Náleží SIM karty byl pak také důvodem pro uložení kázeňského trestu žalobci. Kázeňský trest byl žalobci uložen rozhodnutím ze dne 9. 6. 2025, č. j. VS-81714-6/ČJ-2025-800132. Následně ředitel Vazební věznice Praha Ruzyně změnil rozhodnutí, kterým byla stížnost žalobce zamítnuta, a to tak, že stížnosti žalobce vyhověl a kázeňský trest zrušil. Tento postup ředitel Vazební věznice Praha Ruzyně odůvodnil tím, že kázeňský trest byl žalobci uložen přesto, že nebyly náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina žalobce. Ve zkratce tedy nebylo postaveno na jisto, že SIM kartu ukryl žalobce, resp. že patřila jemu a přechovával ji. I přesto však bylo přistoupeno k opatření, které je možné vnímat jako zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.

Tento zásah nemá dle soudu zákonný podklad, který by jej umožňoval. Opatření bylo totiž uloženo pro nález SIM karty v cele žalobce. Žalovaná (resp. ředitel Vazební věznice Praha Ruzyně) nicméně později uznala, že nebyly objasněny okolnosti spáchání kázeňského přestupku, který spočíval právě v přechovávání SIM karty žalobcem.

41. Soud pro výše uvedené shledal, že bylo do žalobcova práva na návštěvy zasaženo v rozporu se zákonem. Žaloba je proto v této části důvodná.
42. Soud nerozhodoval o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření, jelikož se stalo bezpředmětným, neboť soud o žalobě tímto rozsudkem rozhodl ve věci samé.

Závěr a náklady řízení

43. Soud shledal, že u žaloby, která směřovala proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 6. 2025, č. j. VS-81714-6/ČJ-2025-800132 a ze dne 19. 6. 2025, č. j. VS-81714-7/ČJ-2025-800132 došlo k neodstranitelnému nedostatku podmínky řízení spočívajícím v odpadnutí předmětu řízení. Žalobcem napadená rozhodnutí byla totiž zrušena, resp. změněna. Soud proto výrokem I. žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního.
44. Výrokem II. soud odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 85 s. ř. s. části žaloby směřující proti zásahům spočívajícím ve vyřazení žalobce z výkonu práce na pracovišti 108 – kuchyně ve Vazební věznici Praha 6 – Ruzyně a v zařazení žalobce do oddělení s vysokým stupněm zabezpečení, a to pro nepřípustnost. Žalobce totiž nevyužil možnosti domáhat se ochrany jinými prostředky ve smyslu § 85 soudního řádu správního. Dále pak soud tímž výrokem odmítl i část žaloby směřující proti tvrzenému zásahu spočívajícím v evidenci informace o kázeňském trestu a rozhodnutí ve Vězeňském informačním systému po jeho zrušení, a to dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. z důvodu chybějící podmínky řízení spočívající v přípustitelném tvrzení nezákonného zásahu.
45. Výrokem III. soud deklaroval, že zásah žalované spočívající v nařízení návštěv osob s dělicí přepážkou byl nezákonný. Do žalobcova práva na návštěvy bylo totiž zasaženo, ač pro to nebyl žádný důvod. Přechovávání SIM karty mu totiž nebylo prokázáno.
46. Žalovaná nebyla úspěšná v části žaloby, kterou soud posuzoval věcně. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, ačkoliv byl ve věci částečně úspěšný. Procesně však nepřevyšoval úspěch žalobce jeho neúspěch. V části, v níž soud žalobu odmítl pak nemá právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s.). Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku IV.
47. Městský soud určil výši odměny soudem ustanoveného advokáta podle zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně, kterým je vyhláška č. 177/1996 Sb. Výše nákladů řízení je v dané věci tvořena náhradou nákladů právního zastoupení žalobce advokátem podle této vyhlášky za 6 úkonů právní služby (první porada s klientem, nahlížení do spisu, vyjádření žalobce + upřesnění žaloby, další porada s klientem přesahující hodinu, sdělení a vyjádření žalobce a účast u jednání soudu), po 4 620 Kč/úkon (§ 9 odst. 5 a § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu), tedy **27 720 Kč**; a šesti režijními paušály po 450 Kč, tedy **2 700 Kč**. Dále soud přiznal zástupci žalobce náhradu za promeškaný čas ve výši **2 100 Kč** dle ustanovení § 14 odst. 1 písm. a) a § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. za 14 půlhodin. Advokát není plátcem DPH.
48. Součástí náhrady nákladů ustanoveného zástupce je také náhrada cestovních výdajů spojených s jeho cestami. Podle § 13 odst. 5 advokátního tarifu ve spojení s § 157 odst. 3

zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, náleží zástupci za každý 1 km jízdy základní náhrada a náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu.

49. Je nutné odlišit cesty konané v roce 2025, tedy dne 27. 10. 2025 a 22. 12. 2025 z Kladna do Věznice Vinařice (2 x 12 km), a dne 3. 11. 2025 z Kladna na Městský soud v Praze (70 km), neboť za toto období základní náhrada činí 5,80 Kč za 1 km jízdy [§ 1 písm. b) vyhlášky č. 475/2024 Sb.]. Celková základní náhrada za všechny tyto jízdy tak činí 545 Kč ($94 \times 5,80 = 545,20 \approx 545$ Kč). Náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu činí 225 Kč [průměrná cena benzínu činí 35,80 Kč dle § 4 písm. a) vyhlášky č. 475/2024 Sb.; kombinovaná spotřeba určená z údajů technického průkazu činí 6,7 l na 100 km; $35,80 \text{ Kč} \times 94 \times 0,067 = 225,46 \text{ Kč} \approx 225$ Kč]. Náhrada cestovních výdajů tam a zpět činí za jízdy v období roku 2025 celkem 770 Kč (545 Kč + 225 Kč).
50. V období od 1. 1. 2026 je náhrada cestovních výdajů nově upravena vyhl. č. 573/2025 Sb. Zástupce žalobce vykonal dne 16. 1. 2026 jízdu z Kladna do Vinařic (12 km) a dne 3. 3. 2026 jízdu k jednání u Městského soudu v Praze (70 km). Za období od 1. 1. 2026 základní náhrada činí 5,90 Kč za 1 km jízdy [§ 1 písm. b) vyhlášky č. 573/2025 Sb.]. Celková základní náhrada za obě tyto jízdy tak činí 484 Kč ($82 \times 5,90 = 483,80 \text{ Kč} \approx 484$). Náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu činí 191 Kč [průměrná cena benzínu činí 34,70 Kč dle § 4 písm. a) vyhlášky č. 573/2025 Sb.; kombinovaná spotřeba určená z údajů technického průkazu činí 6,7 l na 100 km; $34,70 \text{ Kč} \times 82 \times 0,067 = 190,64 \text{ Kč} \approx 191$ Kč]. Náhrada cestovních výdajů tam a zpět činí za jízdy v období roku 2026 celkem 675 Kč (484 Kč + 191 Kč). Celkem činí náhrada cestovních výdajů ustanoveného zástupce **1 445 Kč**.
51. Celkem tedy zástupci žalobce náleží na náhradě nákladů řízení **33 965 Kč** ($6 \times 4\,620 + 6 \times 450 + 2100 + 1445$). Lhůtu k platbě náhrady nákladů řízení stanovil soud podle § 160 odst. 1 v části věty za středníkem zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. března 2026

Mgr. Marek Bedřich, v. r.
předseda senátu